

Numărând cartușe la flacăra lămpii cu gaz...

Cezar Adonis
Mihalache

Așa vom ajunge dacă nu protestăm!... Dacă nu punem întrebări, în stradă, despre această acțiune de colonizare a țării, da!, colonizare, nu simplă relocare temporară, ci o colonizare cu atâtea și atâtea armate străine... Pentru că, în ritmul în care ni se îndeasă în conturul țării atâtea armate străine, nu va trece multă vreme și vom avea, în propria țară, mai

străin prezent aici, dară, pe fruntea noastră se mai pune o țintă... Iar când acești soldați vor defila prin țara noastră reprezentând, nu unități Nato, ci interesele altor state, servind ale lor patrii, nu Statul Român, să nu ne surprindă mutarea liniilor frontului... Pentru că, din acea clipă, nu Nato va mai fi inamicul rușilor (și al aliaților lor), ci țara care îl găzduiește...

Da, ar fi fost credibil că faceți toate acestea pentru a fi pace acasă... Dar dumneavoastră nu pare a

care trebuie să o aibă un ofițer: să caute pacea, nu să stârneasă praf de război pentru șnururi de trese pe umăr! Ați fost mândru șef de oaste de detașare pe la alții pentru misiuni de pace. Pentru pacea altora, aflați departe de fruntariile țării! Or, acum aduceți ciuma războiului acasă?

Nu vă jucați cu viitorul acestei țări! Căci, în momentul în care vom fi numiți agresori prin numărul de militari străini și tonele de muniție și armament pe care le tot „dislocăm”, nu o să vă

mai avea în suflet acel acasă al oșteanului... Ar fi fost de bun simț, încurajator și liniștitor dacă tot acest proces de mobilizare a armatelor altora, aici la noi (și poate, pentru a nu-i încurca, o să ne trezim că tot mai puțină noastră armată va fi trimisă să asigure misiuni prin țări uitate și de hărțile lumii!), toate acestea ar fi fost îmbucurătoare pentru noi, pentru liniștea noastră, dacă expunerea țării ar fi fost însoțită de activitatea (credibilă) a unor diplomați care să vorbească și despre Pace!

Pentru că nimeni nu te poate obliga să tropăi doar a război. Nimeni nu-ți poate așeza capul pe afetul unui tun, iar tu să nu ridici măcar o ramură de pace. De parcă ai fi marioneta unui sinistru strigăt: „Noi vrem război!” Atât. Nici o încercare de a negocia și pacea; fie și pacea pentru alții pentru a ne asigura și pacea noastră pe viitor... De parcă țara a devenit planșa de front a unui general ce nu a numărat destui soldați în plumb...

Unde sunt vă sunt misiunile de pace de altădată, domnule general de ogradă politică? Unde vă este implicarea dintâi pe

ajungă nici plajele ălea lărgite să puneți un zid în calea agresiunilor...

V-ați transformat ministrul de externe într-o țevă de tun de vărsat zaț de dușmănie împotriva unor forțe și acțiuni ce nu ne-au vizat pe noi! Dar un ministru de externe trebuie să fie, în primul rând, un căutător și creator de pace! Să poarte misive pentru și în numele altora, nu să arunce paie în acel foc al altora...

De ce ne expuneți? Ne-ați sărăcit, ne-ați împietrit bunicii în lacrimile deznădejdiei, ați atârnat pe funia abandonului tinerei țării. Ne-ați sărăcit și ne-ați băgat mâna în buzunare ca nu cumva să avem mai mult decât de o subzistență. Acum ne puneți direct în fața țevilor de tun ale altora?

De ce? De ce toate acestea? Cu ce v-a greșit această țară de o transformați în ciuca unor ciuci în vânt?...

Opriti nebunul nuclear!

Ion
Măldărescu

Nebunul de la Kiev amenință lumea cu o catastrofă nucleară. La ordinele stăpânilor americani, armata ucraineană bombardează întruna centrala nucleară de la Zaporije, dând vina pe ruși. Propaganda se cam încălcește-n minciuni și publică enunțuri voit confuze, precum că „rușii și ucrainenii dau vina unii pe alții” pentru atacuri. Dar dacă centrala este controlată încă din luna martie de ruși, cum să bombardeze rușii? Numai un dement poate gândi că rușii se bombardează singuri! De altfel, marioneta Zelenski a recunoscut de mai multe ori că va bombarda centrala ca să-i constrângă pe ruși s-o părăsească. Centrala are 6 reactoare nucleare, este cea mai mare din Europa, este printre primele zece cele mai mari din lume și produce energie cât toată România. În cazul unui accident numai la unul din cele șase reactoare în funcțiune, radiațiile ar ajunge pe o rază de mii și mii de kilometri. (...)

Zelenski nu este decât un bufon la curtea altui bufon de peste ocean, el execută ce i se spune, dar chiar și executarea ordinelor are o limită, atunci când ești gata să te arunci în aer cu țară cu tot. S.U.A. comandă bombardamentele centralei nucleare de la Zaporije cu disperarea celui care pierde tot! S.U.A. au pierdut deja în Ucraina, s-au făcut de răs cu înscenarea de la Bucha, și acum fac recurs la cele mai josnice mijloace, știind că radiațiile nu ajung la ei. Ce le pasă?

Liderii care conduc Europa, în loc să-i pună pună cămașa de forță nebunului de la Kiev, să-l izoleze și să-l indice ca pe un dement periculos, îi cântă-n strună! Rușii gestionează de luni de zile centrala, au plătit salariile la 11.000 de oameni și au furnizat energie Ucrainei. Acum, în urma bombardamentelor, ca o măsură de precauție, au decis să oprească reactoarele ca să evite o catastrofă nucleară! Pe americani nu-i interesează că ucrainenii nu vor avea curent!

Nu putem decât să le mulțumim rușilor pentru înțelepciune! Dar dacă la Kiev e un nebun, nici la Bruxelles nu sunt mai normali și complet aserviți! U.E. susține un descreierat, manevrat de americani, care vrea să distrugă Europa! Considerând că războiul din Ucraina era pe terminate, stăpânii au intrat în faza de nebunie. Centrala este bombardată cu rachete trimise de marile „democrații” ale lumii,

care vor război, nicidecum pace: Marea Britanie, S.U.A., U.E. și tot neamul lor!

Există o ipoteză, conform căreia motivul bombardamentului centralei ar fi legat de Biden. Pe când acesta era vicepreședinte a lui Obama, ar fi încercat să producă bombe nucleare în Ucraina pentru Ucraina și Turcia. Trump ar fi luat câteva documente legate de această operațiune, și tocmai din aceste motive s-ar fi declanșat perchezițiile la locuința lui Trump. Este o ipoteză, dar așa să se explice și de ce nu vine la fața locului comisia de la Agenția Internațională pentru Energie Atomică (A.I.E.A.), deși președintele Putin a invitat-o de nenumărate ori?

Vă dați seama ce ar însemna o Ucraină cu arme nucleare? Nu erau suficiente laboratoarele biologice, construite de americani, unde fabricau viruși mortali, sau combinatul de la Azovstal unde făceau experimente pe oameni și cine știe ce orori ale geneticii, acum iese la iveală și problema nucleară, care ar transforma Ucraina în cel mai mare pericol mondial! La câți de mulți naziști are Ucraina și câtă ură a fost alimentată, mai ales după 2014, dacă ar fi deținut bomba atomică, ștergeau jumătate din Europa de pe hartă. Este incredibil că un asemenea regim dement este protejat de Occident!

România, în cazul unei explozii nucleare, ar fi cea mai afectată. Faptul că pericolul e real e dovedit de graba cu care Rafila, sluga globaliștilor, a somat populația să ia pastilele de iod. Guvernul României în loc să-l denunțe pe criminalul de la Kiev și să facă opoziție, continuă să-l susțină. Se confirmă din nou că este un guvern complet aservit, fără independență în decizii, și că execută doar cele poruncite de stăpânii jefuitori! Guvernul României amintește de prizonierii care erau puși să-și sape singuri groapa înainte de a fi executați. Ne săpăm singuri groapa în care ne bagă Zelenski cu Biden. Toată Europa este în pericol.

Este cel mai periculos moment pentru civilizația europeană. În cazul unui accident nuclear, Europa ar putea fi pustiită.

Doamne, ajută-ne, nu ne abandona!



mulți militari străini decât soldați ai Armatei Române... Ba, s-ar putea să nu apuce a se sfârși războiul pentru al cărui acest „Servim!”, țări străine însă, domn' general de carton, nu Patria mamă, iar noi să fi devenit, cu atâtea forțe militare de nici nu le vom mai putea număra, doar o garnizoană „de front” a flancului estic al Nato... Că trupele altora doar intră în țară... Dar noi nu le știm numărul ca armii, darămite ca soldați?!... Pentru că așa au decis alții: omul de rând, mai de rând ca niciodată în istoria țării, să nu afle nimic... Chiar dacă flaurile de arme străine vor fâlfâi curând pe catargul unui național împrumutat, înstrăinat, vândut la talciocul armatelor care trebuie să bată pas de război pentru economiile țărilor lor...

Cu fiecare soldat străin în plus încazarmat, nici măcar în unitățile noastre, sub comanda Armatei Române, ci mărșăluind dispreț peste cei ce nu au îndrăznit a-și ridica frunțile din cârpele lașități (inclusiv cea a hainei militare de astăzi, iar asta doare mai rău decât un glonț în piept primit pentru țară, generale!), cu fiecare soldat

Dacă ți-ai pierdut onoarea, nu-ți rătăci și sufletul...

Mihai
Ogrinji

Există un Muzeu al opiumului – dar câte nu există în industria fără fum, cum i se spunea odinioară turismului! – la Chiang Rai, în „Triunghiul de aur” format de hotarele Thailandei, Myanmarului și Laosului. L-am vizitat în urmă cu 14 ani. Între victimele „religiei albe” – celebrități care mai de care aiuritoare – l-am găsit, între diverse exponate, și pe

cornorate și ce-or mai fi și cum or mai fi ei. Și nu numai atât. Și mai abitir să bațjocorească bruma de bun simț – de care românii adevărați n-au dus lipsă, totuși, prin vremuri – ambalându-l într-un dispreț greu de suferit. De fapt, s-a dorit, și se dorește, să nu mai conteze nici un strop de adevăr, nici un strop de istorie, nici un strop de identitate autohtonă.

Să te bagi în baza asta a bravilor vampirologi

cu ineptă dizgrație. „Trasee Dracula” – pe care au hălăduit amatori de senzații tari din SUA și Marea Britanie – s-au lansat în urmă cu peste jumătate de veac. Chiar în plină epocă bolșevică, când vampirismul comunist își arătase deja toți colții. Și totuși, pe atunci, nu orice nătărău se putea da specialist în turism – da, pe atunci, această industrie – și nu numai ea – avea oameni de toată isprava. Foarte talentatul condeier

lungesc pelteaua. După o călătorie cu trenul de la Vaslui la București, care a durat șase ore în loc de cinci, ascultam siderat – fiindcă să-i privesc în ochi nici prin sticla televizorului n-aș mai fi vrut – cum câțiva „oameni din turism” (investitori, consultanți, analiști și tot neamul lor prosper) debitau enormități înspăimântătoare despre promovarea turismului românesc. Cu alte cuvinte, cât de tâmpiți suntem că nu

În rest, niciodată nu-i târziu să afli că turismul nu e o afacere pentru proști. Poate și fiindcă, dincolo luminițe, umbre arzătoare, sunete ademenitoare, insidioase jocuri de scenă ori alte aparențe, este cea mai murdară dintre toate industriile posibile din zilele noastre. Bănuiesc, nu vă vine să credeți, dar în acest diabolic malaxor se petrec tragedii, crime, trafic de arme, trafic de carne vie și carne moartă, baluri ale vampirilor și ale drogurilor, corupție pur sânge – olandezii sunt experți în asemenea mișmașuri; ba chiar și export de „revoluții” – amintiți-vă de „turiștii” ruși călători prin România lui decembrie 1989. Ca să nu mai vorbim de imensitatea de felurite „decontări”: de la case de vacanță la luxoasele vacanțe pe care le oferă, în chip fraudulos, marile trusturi farmaceutice, producătoare de medicamente, la relaxările exotice ale parlamentarilor și ale celorlalți politicieni din întreaga lume. Bieții de ei, merită și ei câte o deconectare...

Din nefericire, minunata copilărie a vacanțelor menite să dezvolte, prozaic spus, bucuria cunoașterii, în general, prin natură și printre patrimoniul, a rămas o iluzie din care se mai hrănesc doar candidii... Ferice de ei.

A fost sau n-a fost bal la Castelul Bran? A fost... joli Musk ori n-a fost? Chiar nu mă interesează. Nici turismul și nici alt sfârșit nu-i aici. Ideea este alta: dacă tot și-ai pierdut onoarea, nu-ți rătăci și sufletul. Ne-o spune, mult mai inspirat, și specialul poet George Dan, în finalul unui poem din anul 1942: „Suntem nepoții lui Ullise,/ și pețitori ne spurcă pragul/ și cade-n sulii fiul, dragul,/ și noi urlăm treziți din vise!”...



faimosul Bela Lugosi, actorul care isteriza lumea rău de tot, prin 1931, în rolul contelui Dracula. Bela Lugosi, nume de scenă, s-a născut pe 20 octombrie 1882, la... Lugoj. Iată tocmai a trecut, mai pe neobservate, o aniversare oarecum rotundă. Aseară, după atâta vreme, l-am zărit – eram să zic printre morminte! – pe sticla unui post de televiziune. Față inconfundabilă, asociată și cu o frântură, așa, de ispită, din Dansurile ungare ale lui Brahms. Să înțeleagă lumea – care mai pricepe câte ceva – despre ce mare iubire și noroc a dat peste biata Românie. Și ea, slabă de minte, nu-și dă seama, nu se mișcă, nu se dă cu fundul de pământ...

Cum ideologia vampirismului, ca să intrăm direct în brazdă, se bazează pe sânge (din păcate, nu doar la modul figurat), „formatorii de opinie” – care mai de care mai specialist, comunicator, consilier, analist, alcătuitoare de grupuri turistice etc. – s-au repezit în haită, precum câinii incitați de provocări sangvine, să amețească în fel și chip Transilvania, la care tânjesc cu nerușinare atâția „prietenii”, miliardari, capete încoronate, căpățâni în-

(?), doldora de soldă grea și perfidie, chiar e un fel de a vinde usturoi, pe la răscruți, în plină noapte, strigoilor. Și, totuși, câteva sticliri purpurii ar putea să fie utile. Nu poți ști totdeauna unde pică sămânța... Așadar,

– Castelul Bran nu are nici o legătură nici cu vampirii, nici cu „contele Dracula”, nici cu Vlad Țepeș (prototipul sugătorilor de sânge, vezi Doamne), nici cu taică-su, decorat cu ordinul teutonic al Dragonului, nici cu urmașii lui, până la zi, și nici cu Bram Stoker ori alte aiureli. Eroul irlandezului a tras la alt castel (din pasul Bârgăului). Mai nou – dar din dar se face pagubă cât cuprinde – castelul ține de unul Anton și neamul lui, grație principesei Ileana (slăbiciunea Reginei Maria), care, tânără fiind, n-a fost ușă de castel, nici ușă de biserică (mănăstire). Cu toate că, până la urmă... Oricum, sută la sută, Vlad Țepeș n-a avut nici în clin, nici în țepă cu Castelul Bran.

– Așa-zisa lipsă a „programei Dracula”, a „brandului Dracula” din oferta românească de turism reprezintă o noutate doar în mintea unor rătăciți prin istorie și studiouri de televiziune, care bat câmpii

Nicolae Păduraru, istoricul Radu Florescu și atâtea alte nume de referință din cultura vremii au abordat cu temeinicie „această mină de aur” pe care, cred unii, stătea și stă cu fundul „contele” rătăcitor. Unii dintre ei deveniseră veritabili promotori ai acestor călătorii de nișă și... sicriu. Revistele „Vacances en Roumanie” și „România pitorească” – la care am avut șansa să tot lucrez – au publicat destule reportaje despre asemenea ciudați și bizareriile lor toxice.

– Și înainte, și după 1990, în Pasul Tihuța, într-un castel-hotel cu dedicație, diverse grupuri americano-englize participau la stranii ceremonii, întâlniri și alte bazaconii, unele dintre balcâze fiind dispuse chiar să piardă sânge „în direct” în contul macabruului „Conte”. Niki, alături de prietenii lui bistrițeano-năsăudeni, în frunte cu frumosul năstrușnic al umorului fin Al. Misiuga, cu antecedente hoteliere în domeniu, a fondat, mintenaș după „revoluție”, și o „sectă”, dacă îi pot spune așa, intitulată, sper că-mi aduc bine aminte, „Ordinul Cavalerului”. Sau Vampirului. Nu mai contează...

Dar să nu mai

știm, nu suntem în stare să exploatăm „mitul Dracula”. Mai mult chiar, pe de altă parte: Turismul nostru este bun, are valoare, numai unii dintre noi nu văd bine realitatea... Ce păcat că pe unii îi cunosc chiar foarte bine. Câtă decădere, câtă impostură, câtă nesimțire. Halal, nație, care (parte din tine) nici de slugă nu ești bună...

Închei, amintindu-le acestor gogomani, care l-au pisat și pe ministrul Dan Matei Agathon, cum că n-a făcut nimic pentru... „brandul Dracula”. Chiar așa? Dar cine Dumnezeu a blocat implementarea Parcului Dracula, mai sus de umerii Sighișoarei, (pe) lângă plătoul cu stejari seculari? Dacă ar fi fost un proiect unguresc sau săsesc, arborii seculari ar fi dormit în liniște, maial-urile s-ar fi lălăit neîncorsetate, iar grofăiala ar fi fost fericită. Mai ospitalier n-a fost nici Snagovul ori Otopeniul pentru o altă formulă de „Dracula Land”. Ca să nu mai vorbesc de marile târguri internaționale de turism, din timpul ministeriatelor lui Dan Matei Agathon, la care, în standul României, actorul Petre Moraru l-a ilustrat cu har pe Dracula. Nu mai intru în detalii; cel puțin acum.

Cine nu vrea pace în Ucraina?...

Petru
Romoșan

De ce nu pot avea loc negocieri de pace în războiul din Ucraina? De ce pacea pare imposibilă, irealizabilă? Lumea, mai ales cea europeană, a obosit, s-a săturat de această nouă mare criză provocată, care duce la frig, sărăcie, foamete, falimente, penurii de tot felul, lume care a trecut printr-o altă mare criză inventată și ea, cea a Covidului și a obligativității unui vaccin netestat și, după mulți, foarte periculos.

Dintr-un război bazat pe argumente pseudoreligioase, cvasireligioase sau chiar religioase (dar un religios financiar, religia dolarului universal) nu se poate ieși prin mijloace raționale, consacrate de istorie. Rusia e somată cotidian să se explice, să explice de ce a „invadat” Ucraina rusofonă, în vreme ce S.U.A. nu trebuie să explice nimănui ce caută ea însăși în Ucraina. Împreună cu aliații săi vasalizați din imperiul american occidental. Și la fel cum S.U.A. nu trebuie să explice nimănui de ce a integrat, a „anexat” în N.A.T.O. foști aliați vasali ai U.R.S.S. din fostul Pact de la Varșovia, aflați în „vecinătatea apropiată” a Rusiei (eliberată din U.R.S.S.).

Crede și nu cerceta! Propaganda civilizației occidentale, civilizație aflată în mod evident pe o pantă descendentă, mai ales în ceea ce privește credința și morala, e doar o variantă degradată a credinței medievale în Papa de la Roma, conducător universal auto-proclamat și în Dumnezeuul său de tip Ev Mediu occidental. Și asta în special după Marea Schismă de Orient din 1054.

Noul Papă de la Washington, numit azi Joe Biden și ales, după mulți, după „trumpiști”, în mod fraudulos, luptă azi deopotrivă cu regii ostili germanici (patronatele germane) și cu creștinătatea ortodoxă, condusă altădată de la Constantinopol, astăzi turciturul Istanbul. Principala victimă a sancțiunilor impuse Rusiei de SUA (și de vasalii săi din U.E.) pare a fi azi tot aceeași Germanie. Rusia joacă rolul său tradițional de 1.000 de ani, reprezintă Orientul ortodox, Noua Romă, Noul Constantinopol.

Papa de la Wash-

ington îi are în vizor și pe chinezi, ca și pe oricine, mai ales din Asia, nu se supune dictatelor papale, cu multiplele lor „clauze”. Dolarul și hegemonia unipolară americană trebuie să mai trăiască cel puțin 100 de ani – proiectul neoconservator New American Century (atribuit lui Robert Kagan, soțul Victoriei Nuland). Conflictul în curs nu e decât o etapă din războiul de 20 de ani deja programat.

Dar, pe lângă strania dimensiune religioasă, conflictul din Ucraina are și o dimensiune psihologică, de fapt, psihiatrică. Rusofobia, boala de care suferă, paradoxal, mai mult Occidentul decât unele țări din imediata apropiere a Rusiei, printre care și România, a acumulat biblioteci întregi, cu autori francezi, englezi, americani și germani, dintre care cel mai celebru e Marchizul de Custine (1790-

războiul rece actual este o cruciadă împotriva economiilor care amenință dominația Statelor Unite asupra lumii. Războiul medieval împotriva Germaniei urmărea să decidă cine trebuia să controleze Europa creștină: papalitatea, Papii devenind împărați mondani, sau conducători laici ai unor regate individuale care revendicau puterea de a le legitima și accepta moral. Pandantul Europei medievale la noul război rece al SUA împotriva Chinei și Rusiei a fost separarea Bisericii din Orient și Occident în 1054. Cerând un control unipolar asupra creștinătății, Leon al IX-lea a excomunicat Biserica Ortodoxă de la Constantinopol și toată populația creștină care o compunea [...].

Această ruptură i-a creat o problemă politică diplomației romane: cum putea menține toate re-

O.M.C. etc. Într-un cult pe față al Davos-ului. E doar un război împotriva „necredincioșilor”.

Cel mai mare „necredincios” e chiar Vladimir Putin, care trebuie imperios înlăturat de la putere și înlocuit cu un nou Boris Elțin subaltern. Va urma, probabil, într-o nouă etapă, Xi Jinping al Chinei, pe care Statul Profund american nu a reușit să-l împiedice să obțină un al treilea mandat de cinci ani prin sprijinul acordat „bandei” lui Hu Jintao. Hu Jintao a fost scos ostentativ din sală manu militari în ultima zi a Congresului Partidului Comunist Chinez, în văzul întregii lumi.

Michael Hudson crede că războiul Occidentului, războiul S.U.A. cu cealaltă lume în reorganizare, lumea B, poate dura între zece și 20 de ani: „Această fractură mondială promite să fie o luptă de



1857), reeditat în toate limbile, dar mai ales în S.U.A., de sute de ori.

Marele economist american Michael Hudson demonstrează câteva dintre aceste idei și destule altele, în primul rând economice, într-o conferință atinsă de aripa geniului, anume făcută pentru Germania: „Paralela cea mai apropiată pe care o pot găsi este lupta din Evul Mediu european între papalitatea romană și regii germani – ai Sfântului Imperiu Romano-German – în secolul al XIII-lea. Acest conflict a împărțit Europa după niște linii asemănătoare celor de azi. Mai mulți Papi l-au excomunicat pe Frederic al II-lea (împăratul Sfântului Imperiu) dar și pe alți regi germani, și și-au mobilizat aliații la luptă împotriva Germaniei și a controlului pe care îl exercita ea în Italia de Sud și în Sicilia.

Antagonismul Occidentului împotriva Orientului a fost suscitată de Cruciade (1095-1291), tot așa cum

gatele Europei occidentale sub controlul său și revendica dreptul la subvenții financiare din partea lor? Acest obiectiv implica subordonarea regilor profani autorității religioase papale. În 1074, Papa Grigore al VII-lea, Hildebrand, a anunțat 27 de Dictate Papale care cuprindeau strategia administrativă ce-i permitea Romei să-și asigure puterea asupra Europei. Aceste exigente papale [sancțiunile economice de astăzi – n.a.] prezintă o paralelă frapantă cu diplomația americană de azi”.

S.U.A. nu-și mai respectă nici măcar propria Constituție. Războiul din Ucraina împotriva Rusiei nu e un război declarat cu acte în regulă, e doar un război prin proxy, și nici nu e purtat ca un război în interesul clar al S.U.A. Doar al Marii Finanțe, al Wall Street-ului, al marilor averi (care au cumpărat mult pământ în Ucraina), al F.M.I.-ului, Băncii Mondiale, U.E.,

zece sau 20 de ani pentru a se decide dacă economia mondială va fi o economie unipolară dolarizată, centrată pe Statele Unite, sau o lume multipolară și multidevize, centrată pe inima Eurasiei, cu economii mixte public-privat. Președintele Biden a caracterizat această împărțire ca fiind aceea între democrații și autocrații. Această terminologie e un tipic dublu limbaj orwellian. Prin «democrații», el înțelege Statele Unite și oligarhiile financiare occidentale aliante. [...] Prin «autocrații», Biden înțelege țările care rezistă acestei preluări a controlului prin financiarizare și privatizare. În practică, retorica americană semnifică promovarea propriei sale creșteri economice și a propriului nivel de trai, menținând Finanța și banca în chip de servicii publice”.

Printre cei mai mari contributory la războiul din Ucraina sunt SUA (3,6 la sută din bugetul de Apărare propriu transferat în

Ucraina), Marea Britanie (6,7 la sută), Polonia (15 la sută), Letonia (41 la sută), Estonia (37 la sută), Lituania (16,7 la sută). Aceste țări reprezintă linia întâi a efortului militar din Ucraina împotriva Rusiei. Dar mai sunt și alți contributory: Canada (4,1 la sută), Germania (2,4 la sută), Luxemburg (11,9 la sută din bugetul de Apărare propriu transferat în Ucraina), Slovacia (9,9 la sută), Republica Cehă (9,4 la sută), Suedia (4,3 la sută), Norvegia (4,4 la sută), Slovenia (8,5 la sută), Danemarca (6,2 la sută), Grecia (3,3 la sută). Aceste contribuții cumulate înseamnă 41 de miliarde de dolari, adică de 7,6 ori mai mult decât bugetul de Apărare al Ucrainei pe 2022 și 86 la sută din bugetul de Apărare al Rusiei. România și Austria nu contribuie decât cu 0,1 la sută din bugetul lor de Apărare, iar Ungaria nu apare deloc în acest tablou.

Volodimir Zelenski e dispus să negocieze pacea numai în condițiile sale: să recupereze toate teritoriile anexate de Rusia, inclusiv Crimeea, Rusia să plătească integral reconstrucția Ucrainei și, eventual, Vladimir Putin să fie purtat și arătat într-o cușcă prin Kiev (și Washington?) ca altădată Baiazid învins de Timur Lenk. Crede vreun om rațional că așa ceva e posibil? Desigur, Zelenski e doar o marionetă care vorbește ce îi dictează patronii săi, cei care, de altfel, finanțează războiul.

România se găsește la marginea lumii A, lumea americană. Ca să scape de istoria anterioară, cea dintre 1947 și 1989, ocupația sovietică, românii au ținut atât de mult să se integreze în N.A.T.O. și în U.E. Dar interesele S.U.A. erau diferite de cele ale României. Românii credeau și încă mai cred în Punctul 5 al Tratatului N.A.T.O. S.U.A. avea nevoie de o țară în coasta Rusiei și cu acces la Marea Neagră. S.U.A. nu a fost niciodată Moș Crăciun pentru nimeni. Nici măcar pentru Marea Britanie. Cu excepția Statului Profund din România, a oligarhilor, a serviciilor secrete, a înalților funcționari, a presei miluite și a jalnicilor politicieni din toate partidele, mari și mici, la putere sau în opoziție, România are însă mai toate caracteristicile lumii „B”.

Să ne înturnăm patrimoniul! Și poate neștiute blesteme se vor ridica!...

Cezar Adonis
Mihalache

Să spui că pisaniile lui Ștefan cel Mare de la Cetatea Albă sunt părți ale unui „patrimoniu comun” cu ucrainenii este o blasfemie... Mai ales când astfel de vorbe vin din retardul scârbavniciei vorbirii al celui care ar trebui să protejeze patrimoniul cultural al țării. Este însă o insolentă născută și din încercarea evidentă de a tăia lucruri pe care guvernarea noastră le cunoștea, dar le-au ascuns de noi – simplii oameni, dar și de istorici și arheologi, pentru a ține departe adevăruri ce puteau să ne izbăvească de multe tare... Ale delăsării, ale neputinței, ale nepăsării și abandonului de neam. Probabil că, acum, acest ministru, acest guvern și aceste autorități, ce se leapădă fără nici o remușcare de sfinte părți ale istoriei noastre, încearcă să-și mascheze strechea de trădători și mezatori prin punerea furtului pisaniilor moldovenești ale lui Ștefan cel Mare doar în seama rușilor... Deși, hoții dintâi sunt cei ce le-au dus, cu ani în urmă, de la Cetatea Albă

la Herson – Ucraina, nu?!... Dar ce interes ar fi avut rușii să care după ei lespezi de pietre, fie ele și din ziduri de cetate?!... Poate doar dacă nu pregătesc o restituire patrimonială pe care să o dea, la momentul potrivit, tuturor acelor țări care, acum, nu vor să-și rememoreze rapturile teritoriale pe care le-au suferit în istorie pentru ca ucrainenii să aibă o țară... State ce nu vor să-și amintească dramele umane



și teritoriale din istorie, și nu pentru a cere cumva aceste teritorii înapoi, ci pentru a le așeza, ca îndreptări istorice a unor fapte nerecunoscute nicicând, în relația cu Ucraina de mâine... Aia care ar trebui să intre în UE și după asumarea acelor lu-

cruri... Rușii vor poate să ne furnizeze argumente la argumentul primordial, el izvor de fapte ce ar trebui îndreptate, acea formare a Ucrainei și din teritoriile luate de la noi, fără a se fi negociat vreodată vreun tratat real între noi și Kiev, în care să punem pecete definitivă drepturilor noastre, și vor să ne facă anumite „daruri”... Pe care, este previzibil că, în momentul la care le-am accepta,

de aceste fapte... De întreg patrimoniul românesc aflat ilegal în Ucraina... Dar pentru a nu ajunge ca vreun istoric să pună întreba-rea-esență, cum au ajuns pisaniile lui Ștefan, de pe zidurile Cetății Albe într-un muzeu din Herson, în muzeul de istorie al orașului (!), au născocit rapid definiția „patrimoniului comun” pentru vestigiile de drept doar ale noastre... Iar restul cuvintelor acestui ministru al deculturalizării, cum că suntem gata să organizăm acțiuni speciale pentru a aduce la noi, „pe lângă cele trei milioane de refugiați ucrainenii” (iar pe asta chiar a scăpat-o, dar acum avem și noi o cifră pentru a pune în discuție existența unei acțiuni coordonate vizând strămutarea de populații străine în România sub masca ajutorării refugiaților!) sunt doar pentru distragerea atenției spre alte lucruri...

De fapt, acești monștri ai sfărâmării fuiorului ființei românești, știau de multă vreme despre prezența celor două pisaniile la Herson, în Ucraina... Din 2013, când, după mai bine de jumătate de secol de la ultimele consemnări, au fost

descoperite întâmplător în muzeul din Herson de arheologul ucrainean Andrei Krasnojon... Dar guvernarea noastră au avut grijă să ascundă și atunci adevărul din prea slugarnicia lor aplecare ca „diplomați”...

Or, de ce măcar acum, în loc să vorbim despre un așa-pretins „patrimoniu comun”, de ce nu cerem înapoi pisaniile lui Ștefan, fie rușilor, fie ucrainenilor dacă le vor „găsi”, pentru a le duce la locul lor de drept, în Cetatea Albă?....

Pentru că și așa poate fi fărâmițată corola de unitate și destin a unui neam... Care acceptă să vadă, când și când, o copie a spadei lui Ștefan cel Mare, aflată și astăzi la turci, dar nu catadicsește să încerce măcar să aducă la pieptul națiunii spada originală a domnitorului pentru a tăia tocmai acel nod de blestem ce pare că ne însoțește în vremuri (ori poate tocmai de aceea?!), și care lasă și alte artefacte, precum pisaniile aceluiași Ștefan cel Mare și Sfânt, să binecuvânteze prin prezența lor pământurile altora...

Teritoriul patriei pus la dispoziția teroriștilor planetari

Maria Diana
Popescu

Dacă spoliatorii de la vârful statului nu sînt logați la robinetul cu banii națiunii, e ca și cum cineva i-ar da afară pe bețivi dintr-o crîșmă și ei ar intra într-o alta. Se reorientează rapid. Aleșii noștri tratează mandatul ca pe un bar din Occident. Intră și ei să bea un altfel de cocteil, apoi matrafoxați trec la inițiat și aprobat legi, care de care mai penale și penibile, în favoarea lor și a intereselor străine. Oare unde eram noi cînd acești impostori au început distrugerea României? Îi țineam cumva „de șase” lui Iliescu, lui Roman și celorlalți ca să ne scape de „mormanul de fiare vechi”? Dar acum? Cînd suveranitatea țării este oferită în dar teroriștilor planetari? Unde sîntem cu toții? Privim ca niște iepuri speriați drobul de sare, dar nu facem nimic pentru a stăvilii dezastrul.

În acest moment, în care războiul este adus de americani la ușa României, nevredniciei politicieni de la București, în frunte cu șeful cel mare la stat, s-au deconspirat a fi niște metalști

care mizează pe efectul de zgomot special. Și reușesc din aviditatea lor pentru putere și bani. Banii, cel mai puternic drog al lor, le-au șters orice amprentă de umanitate. Plăcerea pentru bani a politicienilor le-a înlocuit simțul realității. Aceasta fiind, de fapt, o formă de pornografie, pentru că funcționează pe un principiu al plăcerii. Plăcerea celebrului Marchiz de Sade, care practica sadismul ca perversiune sexuală și parafilie violentă. Dependența de bani a „politicienilor” dîmbovițeni le-a înlocuit simțul realității cu idiotenia lui Harpagon al lui Molière: să i se taie coada pisicii pentru a ține ușa deschisă mai puțin, atunci cînd ea iese din casă... să nu intre frigul. Aberația lui Harpagon seamănă cu cele ale chiriașilor temporari de la Cotroceni și Victoria, care dau sfaturi să ne înfofolim bine cînd stăm în casă! Oare ei așa fac?! Mira-maș!

Cînd cele două entități, Iohannis și Guvernul Ciucă dau asigurări că la iarnă nu vor fi probleme cu lumina și gazul, indubitabil, va fi invers. Apropo de frig și criza energetică! Zvoniiții

mass-media, care bat clopotele că se supraîncălzește planeta, ne sperie că vom avea cea mai geroasă iarnă din ultimii ani, în beznă și frig, cu facturi care ne vor falimenta și evacua din locuințe. Atunci, cum e cu încălzirea planetei, tovarăși? Ce să facem și noi? Înghițim pe nemestecate hapuri neomarxiste!

De peste treizeci de ani ne respectăm tradiția, acceptăm să fim conduși de trădători, impostori și hoți, care n-au avut niciodată un plan de urgență pentru România! Doar fumigene, funcție de context, la fel ca în reclama: „Dormi liniștit române, FNI lucrează pentru tine” în România (re)educată a lui Iohannis. Re-educată ca la Pitești, în anii cînd Ana Pauker („Stalin în fustă”, cum i se mai spunea), era „capo di tutti capi”.

În mare, fantoma de la Opera Cotroceni poate fi socotit părintele sensurilor profund-trădătoare. Un anti-român fanatic, pentru că individul n-are nimic comun cu Neamul Românesc pe care îl distruge „pas cu pas”, la ordin. Cum se vor slava la iarnă românii de frigul din case? Fără apă caldă, fără hrana cea de toate zilele, cu

facturi uriașe? Greu de spus. Din cîte am văzut, prioritară a fost mărirea salariilor pentru primari și tot neamul lor cel adormit în administrații. Pensiile românilor care au construit țara, la anul și la mulți ani așteaptă. Autoaleșii se înfruptă cum vor din bucatele pălmașilor, fără să dea ochii cu „Pravilniceasca condică”, modificată și adnotată potrivit pohtelor, pentru a le acoperi faptele de corupție și machiavelismele distructive!

Așadar, la iarnă, avem gaz, dar n-avem gaz, avem lumină, dar n-avem lumină, avem guvern doar pentru pensii și salarii speciale. Ceea ce avem, e falsul partener strategic, senilul cu acte, în persoana lui Biden, a cărui mașină de război a umplut visteria SUA, prin conflictul armat din Ucraina. Dolarul American a sărit toate pîrleazurile europene. La fel și oștile sale teroriste. Credeți că Biden oferă vreun ac zdrențelor noastre, pentru că Băsescu și, mai apoi, Iohannis, au pus la dispoziție teritoriul patriei acestor teroriști planetari? Nu! Nici măcar o șepcuță. Nu consider factibilă, nici oportună, nici demnă, prea multa

apropriere și, mai ales, servitute față de SUA. Față de nicio putere străină. Altfel, s-ar putea să ne pască și pe noi soarta Iugoslaviei.

Tot noi vom ieși cu rubașca șifonată de la ruși, cu uniforma Schutzstaffel a nazistului „Deutsche Volksguppe in Rumänien” pătată, cu pădurile seculare românești chelute de actualul Österreich, cu aurul de la Roșia Montană „direcționat” spre frunza de arțar, cu pălăria de cowboy de la americani... mototolită și găurită de gloanțe. Ce bine a spus Mareșalul Istoriei Românilor, Gheorghe Buzatu, într-un interviu pe care mi l-a acordat cu cîțiva ani în urmă: „Suntem prea aproape de Rusia (mai ales de Ucraina, zic eu – n.a) și prea departe de Dumnezeu!”.

Prea multă smerie umilitoare față de așa zisul partener strategic, care se comportă întotdeauna ca între „prieteni”: „Ce-i al tău, e și al meu, ce-i al meu e numai al meu!”.